

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema IX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

hoc sciamus. Non posse ineffabilem illam gloriam iuxta huius mundi statum aestimari. In speculo, 1. Cor. 13. v. 10.

II. De mortuorum resurrectione hic infallibile argumentum habemus. Extant de hac testimonia Veteris & Novi Testamenti satis clara, Esa. 26. Dan. 12. Joh. 5.

Extant exempla, 1. Reg. 17. 2. Reg. 4. & 13. Luc. 8. Joh. 11. Act. 9. & 20. Ergo qui dubitat, Christianus non est. Qui vero non dubitat, & tamen in morte trepidat, non intelligit, quid credat.

III. Omnis error in Religione nascitur ex ignorantiam scripturae, 2. & omnipotentiae Dei: Hæc ad locum de Cœna egregie possunt accommodari. Sed & ad alios omnes.

IV. Consolatio est, quod mortui etiam Deo curæ sunt: quod de Abrahamo, &c. constat Vivunt illi Deo, licet nobis sint mortui.

FINIS.

THEMA VIII.

Mar. 14. v. 38.

Vigilate & orate ne intretis in tentationem.

Dispositionem huius Thematis vide supra in prima parte Promptuarii, huius, cum pluribus aliis eiusdem argumenti, in Classe V I. Num. X. pag. 466.

THEMA IX.

Luc. 2. v. 29.

Nunc dimittis servum tuum Domine, &c.

Vide Dispositionem huius Thematis supra in I. parte Promptuarii, Classe II. Num. XVI. pag. 146.

Quod si forte alicui placet alia eiusdem loci Dispositio, poterit esse talis etiam, ut sequitur.

Verba hæc sunt Simeonis illius senis cuius Lucas meminit cap. 2. Vir autem erat pius & Deum timens, & desiderabat videre Christum in carne.

Acce-

Accepti est
thatio, quo
hum vidit

Com itaq;
Hierosolym
pacho esse

dicat Reg. 2.
in vltis iust
mas. Quia ver

accusat ob
6. Primam
ipso meone
canthas ti

Nunc dicit
tum tuum in

Paraphra
Domine
mostrare

Et iteritu
cunq; ue; gi
promptus

Fiat volu
Singula v
conuenit

I. Morrea
et animal
imania lo

diuatur ad
Sic Simeo

quæm op
Hæc; No
tancæ exp
vltim. Gof
vltim. Gof

Accipit etiam singularem hanc promissionem à Spiritu sancto, quod non sit visurus mortem prius, quam Christum vidisset, suis oculis.

Cum itaq; Christus puer sisteretur Domino in templo Hierosolymitano, admonitus Simeon à Spiritu sancto, præsto esse Saluatore (qui desideratus cunctis gentibus dicitur Agg. 2. v. 8) in templo: ibi Simeon puerum Jesum in vlnas suas suscipiens, in hæc verba erapit, quæ prælegimus. Quia vero Spiritu sancto plenus hæc loquitur, erunt accuratius obseruanda. Sunt autem duæ partes huius loci. Primum votum Simeonis. 2. Ratio, quæ additur ab ipso Simeone. Plures autem concurrunt in vtraque parte circumstantiæ, quæ ex Textu diligenter sunt eruendæ.

I. Part.

Nunc dimittis seruum tuum, Domine, secundum verbum tuum in pace.

Paraphrasis huius loci hæc est breuiter.

Domine, promissisti mihi seruo tuo, quod velis mihi monstrare & exhibere filium tuum, priusquam moriar. Et steteris promissis. Vidi illum meis oculis. Quando-cunque igitur volueris iam, vt ex hac vita discedam; ecce, promptus & paratus ero.

Fiat voluntas tua, quam exspecto humiliter.

Singula verba pondus habent, & singulares doctrinas continent.

1. Mortem suam vocat *solutionem*. Sumpta similitudine ab animalibus, bobus velequis. Jam tempus equum fumantia soluere colla, ait Virgilius. Sic boues iugo suo soluantur ad vespertas, vbi finis laborum est.

Sic Simeon senex & satur diuini, iam cupit solui: & ad quietem operatam peruenire.

Ideoq; Νὸν δὲνα λυθῆναι ἢ ἀλῆθῆν σὺν. Eleganter etiam in germanico expressit Lutherus: Laß mich außfahren, oder abzichen. Geschürz mich ab: Mache mich loß, von allem Trübsal vnd Last. Ige erlaube mir davon zu ziehen etc.

Ec

DISCI-

DISCIMVS, Quomodo debeamus sentire de morte nostra: quod non sit tormentum cruciatus, sed solutio, à laboribus ad quietem transitus, & umbra post æstum, Job. 7. v. 2. Mercenarius & seruus desiderat umbram, &c. Et Paulus plane idem habet, Phil. 1. v. 23, & desiderium habet; *ἐπιθυμῶ εἰς τὸ ἀπαλύσειν ἑχέου.*

Qui etiam inter nos perpendunt, quam bene cum ipsis agatur, si moriantur, certe non reluctabuntur. Somnus, Joh. 11. v. 11. Quies Esa. 56. in fine, Apo. 14. v. 13.

II. Quando cupit mori Simeon? Nunc. Nunc. Hac ipsa hora paratus est.

DOCBT, Singulis momentis nos debere esse paratos. Nec præfigendum Deo terminum, quod multi faciunt, dicentes: Si tot annos daretur mihi viuere postea lubens morerer. Stultum hoc est, quia in morte non queritur, *quandiu*, Syr. 41. in fine. *Du bist alle Tag als gnug zum sterben.*

III. Interim tamen non vrget Dominum Simeon, vt statim, in hac hora euocet, sed voluntati Domini id permittit. Si velit ipsum diuiter viuere, nec hoc abnuere. Tu enim soluis me, Ego non meipsum dissoluam, ait.

IV. Idque clarius explicant vocabula: *secundum verbum tuum* Dixisti, mihi moriendum, si viderim Christum. Expecto itaque, quando velis euocare. Ego promptus & paratus sum.

V. Idipsum quoque ostendit, dum se vocat Dominum *seruum*. At non penes seruum est, quando velit cessare à labore: sed penes Dominum hoc est, *Wann er jhne Sen crabend gebe.*

Sic itaq; vult pendere à nutu sui Domini, vt decet seruos. Psal. 123. v. 2.

VI. Idem quoque sensus est verborum, *in pace*. Vult cum bona pace heri sui discedere, non inuito Domino.

I. Decent hæc quatuor postrema membra siue potius vocabula huius sententiæ peccare eos qui hanc vitam molestam pertæsi, ex impatientia tantum, optant mori;

mori; nec expectare volunt tempus à Deo præfinitum: quando Dominus ipsos velit soluere. Hæc impatientia cernitur in Rachele, Genes. 30. v. 2. & in Jona, Jon. 4. vers. 3. atque in nobis ferate omnibus. Elias etiam magnus ille Domini Propheta, non omni ex parte excusari poterit ab eadem infirmitate, 1 Reg. 19. v. 4.

At sicut in omnibus, ita hac in parte, semper dicendum, Fiat voluntas tua. Sumus enim serui Domini. *Er weiß wanns Zeit ist. Wird dich nicht verschlaffen lassen.* secundum *verbum tuum* heisset es. Et non secundum *verbum nostrum*.

II. At quodcumque moriendum, hoc agendum, vt in pace moriamur. Eadem verba sunt Davidis Psalm. 4. v. 9. Vide supra in Dispositionibus Thematum ex Veteri Testamento, Dispositionem XXXVIII. in hac Classe. Iustificati autem fide *pacem* habemus cum Deo. Rom. 5. v. 1. Et beati, quorum peccata tecta, Psalm. 32. vers. 1. Illi in pace, hoc est, tranquilla conscientia mori possunt.

III. Demus operam, vt simus in numero seruorum Domini. Quid sit ministrare ipsi vide infra in vltima centuria, Dispositione XXV. ex Joh. 12. parte 2.

II. Pars.

Videmus Simeonem paratum mori. Quid facit illum tam promptum? Quod senex est? Minime. Nemo tam senex, qui se non annum viuere posse putet, ait Cicero. Vnde igitur hæc promptitudo? Non à natura. Omnes enim timent mortem. Alia ergo causa subest. De qua sequitur.

1. Vide salutare. Meum saluatorem & *omnium* populorum.

2. Lumen vidi. Ergo tenebras mortis non timeo.

3. Gloriam Israelis vidi. Ergo non curo mortis infamiam: non putredinem illam. Hiob. 13. vers. 8. & corruptionem, Job. 17. v. 14. Hic iam remitto Lectorem ad ea, quæ in I. parte Promptuar. huius exstant p. 148. Vide ibi.

F I N I S.

Ec 2 THE